

Published at: <https://shiptogaza.se/sv/texts/om-israels-demonisering-av-ship-gaza>

Date: 2012-12-10 - PDF generated at: 2021-02-26 10:15

Copyrights: Ship to Gaza (Sweden), 2021

Om Israels demonisering av Ship to Gaza

Författare:

Mikael Löfgren

Artikel av Mikael Löfgren, mediasamordnare för Ship to Gaza Sverige. Texten publicerades först i [Aftonbladet](#) [1], juli 2011.

Mare nostrum, vårt hav, kallade romarna Medelhavet. Har staten Israel liknande anspråk?

Den grekiske säkerhetsministerns beslut att förbjuda alla fartyg med destination Gaza att lämna grekisk hamn, samt att övervaka hela östra Medelhavet på jakt efter sådana fartyg, måste tolkas som att den israeliska regeringen nu lyckats ?outsourca? en del av ansvaret för sin blockadpolitik till Grekland och därmed till Europeiska Unionen. Skulle det visa sig att Europas regeringar och EU var införstådda med och stöder det grekiska beslutet, sätts det internationella samfundets dubbelmoral visavi Gaza och det palestinska folket i blyxtbelysning: man kritiserar blockaden i ord men bidrar i handling eller brist på handling till att upprätthålla den.

Oavsett vilka medel som användes för att tvinga den hårt pressade och skuldtyngda grekiska regeringen till denna förödmjukande eftergift, lär protesterna mot förvandlingen av östra Medelhavet till den israeliska blockadpolitikens territorialvatten inte tystna i första taget. Beslutet är också en krigsförklaring mot hela det globala civilsamhälle som i fredlig handling vill bistå och visa sin solidaritet med den i Gaza instängda befolkningen.

Åtgärden är i linje med det budskap som den israeliska regeringen och dess megafoner trumpetat ut över världen de senaste veckorna. Det är ett budskap som alltmer antagit den kusliga och igenkännbara formen av krigspropaganda. Omvärlden målas i svartvitt, mänskligheten delas in i vänner och fiender. De sistnämnda karikeras som terrorister och antisemiter. Budskapet är förfärande förenklat och brutalt: alla som är kritiska till den israeliska blockad- och ockupationspolitiken strävar innerst inne efter staten Israels utplåning och det judiska folkets förintelse.

Krigspropagandans effektivaste vapen är demonisering. Motståndsläggret ska i möjligaste mån avhumaniseras, berövas mänskliga egenskaper, tankeförmåga och goda avsikter. Kan ?fienden? framställas som en ansiktslös massa onda extremister ökar acceptansen för den egna våldsanvändningen.

Åtminstone enligt den allt desperatare israeliska regimens hypotes. Den har utprovats under decennier av ockupationspolitik. Ingen kan neka till att den varit framgångsrik. Hela världen känner till den kidnappade israeliske soldaten Gilad Shalit ? men hur många känner namnet på en enda av de tusentals palestinier som är politiska fångar i israeliska fångelser? Vem, när man hör Gaza nämnas, kommer att tänka på städer med myllrande gatuliv, människor som handlar, jobbar, slår dank, flirtar.

Rätt få, är jag rädd, även om solidariska aktivister och sociala medier åstadkommer sprickor i muren. Hos de flesta av oss framträder i stället de associationer som den israeliska propagandan varit så skicklig på att

frammana: Gaza som en befäst bunker, befolkad av beväpnade terrorister.

Det finns alltså en nära koppling mellan demoniseringen av palestinier och demoniseringen av den i alla avseenden brokiga skara som står bakom Ship to Gaza/Frihetsflottan. De senaste veckorna är det de senare som har avhumaniserats så att de bättre passar som måltavlor för den israeliska krigsmaskinen. Och liksom den israeliska militären tömde Gaza på utländska journalister inför det massiva anfallet vid nyåret 2008-2009, söker man nu med hot skrämna journalister från att delta i Frihetsflottan. Syftet är detsamma: man vill inte ha opartiska vittnen.

"I propagandakriget tycks alla medel vara tillåtna"

I propagandakriget tycks alla medel vara tillåtna. Radioprogrammet ?Medierna? kunde igår berätta att ?gayaktivisten? som i ett Youtube-klipp baktalar Frihetsflottan i själva verket är en inhyrd israelisk skådespelare. Och ?nyheten? om kemiska vapen som lastas för att användas mot israeliska soldater var av allt att döma fabricerad av den israeliska krigsmakten.

Här i landet utgår den centralstyrda kampanjen från ett tolvpunktsmaterial som via Svensk Israelinformation har distribuerats till ?utvalda opinionsbildare och skribenter?, för att därefter spridas till svenska ledar-, debatt- och kultursidor. En av dessa utvalda har stolt publicerat dossiern på sin blogg (<http://kimmilrell.se/2011/06/28/12-fragor-och...> [2]).

Ett centralt tema i propagandamaterialet är påståendet att det inte existerar någon humanitär kris i Gaza. På DN Debatt (28/6) hänvisar Israels ambassadör till ?Röda Korsets representant Mathilde Redmatn?. Någon sådan representant känner Röda Korset själva inte till. Mathilde de Riedmatten, som Röda Korsets vice chef i Gaza heter i verkligheten, uppges av den israeliska försvarsmaktens officiella organ ha sagt att det inte finns någon humanitär kris i Gaza. Internationella Röda Korset förnekar att Riedmatten har fällt ett yttrande med den innebörden eller att det svarar mot organisationens uppfattning (Fria Tidningen 27/6). I stället hänvisar man till en intervju med Riedmatten som gjordes i maj i år och som finns på organisationens hemsida under rubriken: ?Ännu inget slut på provningar och förtvivlan för människor i Gaza? (redcross.se).

***“Bilderna av humanitär
kris bekräftas av
samtliga
biståndsorganisationer
på plats”***

Bilderna av humanitär kris bekräftas av samtliga biståndsorganisationer

på plats. En talesperson för FN:s biståndsorgan, UNWRA uttalade sig i gårdagens Svenska Dagbladet: ?Det är kris överallt. Israels blockad måste få ett slut.? I samma artikel citerades Sveriges biståndsminister, Gunilla Carlsson, efter att för första gången ha besökt Gaza i förra veckan: ?Läget är både politiskt och mänskligt krisartat.?

Men Israels ambassadör hävdar att världssamfundet anser att en ny Frihetsflotta är ?obehövlig och onödig?. För att underbygga detta återges FN:s generalsekreterare i ett stympat citat där denne uttalar oro för nya flottiljer ? men inte när han i samma uttalande kräver ett slut på blockaden. På samma halvkvädda vis återges EU:s och den svenska regeringens ståndpunkt. Båda har klart och tydligt krävt att blockaden upphör, men refereras enbart när de uttalar skepsis gentemot aktioner som Ship to Gaza/Frihetsflottan.

Men, tänk efter! Kan det internationella samfundet uttala sig på annat sätt ? utan att samtidigt rikta skarp kritik mot sin egen passivitet. Betydelsen av Ship to Gaza/Frihetsflottan ligger bland annat i att den riktar uppmärksamhet på avgrunden mellan det internationella samfundets högtidstal om folkrätt och mänskliga rättigheter, och dess brist på handlingskraft inför Israels mångåriga ohörsamhet inför internationella spelregler.

Det är denna avgrund som nu blottas och vidgas genom den grekiska regeringens undfallenhet gentemot den israeliska blockadpolitiken. Det är desto mer beklämmande och oroande om man ser beslutet i det större sammanhanget av de antiauktoritära rörelser i Nordafrika och Mellanöstern som i just detta historiska ögonblick reser krav på mänskliga och medborgerliga rättigheter för alla folk och individer i regionen.

Den syriske poeten och människorättsaktivisten Faraj Bayrakdar, som sedan en tid har funnit en fristad i Sverige efter fjorton år i den syriskas regimens fängelsehålor och tortyrkammare, skriver i ett mail att det är i sanning "underbara och fruktansvärda saker" som just nu pågår i arabvärlden. Ship to Gaza, tillägger han, betraktar jag som "ett stort och helt igenom mänskligt företag, som jag mycket uppskattar".

Farajs erfarenheter och synpunkter intresserar inte den israeliska krigspropagandan. Den är fullt upptagen av att demonisera: " Hamas bär det yttersta ansvaret för att Gazaremsan är isolerat. Hamas kan när som helst ansluta sig till fredsprocessen och därmed upplösa blockaden." Ingrid Lomfors (DN Kultur 29/6) tar ytterligare ett steg. Till skillnad från Israels ambassadör menar Lomfors att "situationen i Gaza är en humanitär katastrof". Men, fortsätter hon, eftersom människorna i demokratiska val har röstat fram Hamas har de sig själva att skylla.

Det är alltså inte Israel, inte Hamas utan Gazaborna själva som bär skulden för sin belägenhet.

Så lyder propagandans motsvarighet till den kollektiva bestraffning som blockaden utgör. Så förbereds opinionen på vad som komma skall.

[3] [4]

Links

[1] <http://www.aftonbladet.se/kultur/article13269786.ab>

[2] <http://kimmilrell.se/2011/06/28/12-fragor-och-svar-om-ship-to-gaza-och-blockaden/>

[3] <https://shiptogaza.se/print/1334>

[4] <https://shiptogaza.se/printpdf/1334>